

13 Μαΐου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΥΓΜΑΛΙΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπ. Αρ. 636/90 & 639/90).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου —
Δεν πάσχουν, εκ του λόγου ότι η Ε.Δ.Υ., στην ίδια συνεδρία στην
οποία πρόκειται να προβεί στις συστάσεις του, ανακοινώνει ότι,
5 δεν θα ληφθούν υπόψη οι τροποποιήσεις του προσυπογράφοντα
λειτουργού.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Πείρα —
Ισχυρισμός ότι η Ε.Δ.Υ. δεν προέβη σε έρευνα αναφορικά με την
10 πείρα των υποψηφίων — Ατεκμηρίωτος ο ισχυρισμός, γιατί στις
εμπιστευτικές εκθέσεις, που ήταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ., αναφέρεται
η πείρα του κάθε υποψηφίου.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αιτιολογία — Δεν είναι
15 απαραίτητο όπως η Ε.Δ.Υ. αναφέρεται ονομαστικά στον κάθε
υποψήφιο — Σύμφωνα με το τεκμήριο της κανονικότητας, γίνεται
δεκτό ότι, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της και συγκρίνει όλους
τους υποψηφίους.

Προς υποστήριξη των προσφυγών τους κατά της απόφασης
20 προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών, στην θέση Ανώτερου
Τεχνικού στο Τμήμα Δημοσίων Έργων, οι αιτητές πρόβαλαν τρεις
βασικούς λόγους ακύρωσης της επίδικης απόφασης:

25 (α) Η απόφαση της Ε.Δ.Υ., να μην λάβει υπόψη της παράτυπες
τροποποιήσεις ορισμένων εμπιστευτικών εκθέσεων,

κοινοποιήθηκε στην Διευθυντή την ημέρα που εμφανίστηκε στην Ε.Δ.Υ για να υποβάλει τις συστάσεις του, με αποτέλεσμα ο ελάχιστος χρόνος που του παρείχεται να μην του επιτρέπει να έχει ολοκληρωμένη και σαφή αντίληψη για την αξία των υποψηφίων.

5

(β) Οι αιτητές υπερετρούσαν των ενδιαφερομένων μερών στον παράγοντα "πείρα", αλλά η Ε.Δ.Υ παρέλειψε να επεκτείνει την έρευνά της και σε αυτό το κριτήριο, παρά μόνο περιορίστηκε στην αξιολόγηση των υποψηφίων με βάση μόνο τις εμπιστευτικές εκθέσεις.

10

(γ) Η απόφαση έπασχε λόγω έλλειψης αιτιολογίας, γιατί η Ε.Δ.Υ. δεν έκαμε οποιαδήποτε αναφορά στην αξία των αιτητών και τη συγκρισή τους με άλλους υποψηφίους.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

(1) Δε νομίζω ότι οι συστάσεις του Διευθυντή πάσχουν ως εκ του λόγου που έχει προβληθεί. Κάτω από τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, δεν μπορεί να λεχθεί ότι οι συστάσεις του έγιναν πρόχειρα, στιγμιαία και χωρίς προηγούμενη μελέτη των στοιχείων που συνθέτουν την αξία των υποψηφίων, όπως είχαν διαμορφωθεί με την εν λόγω απόφαση της ΕΔΥ που του κοινοποιήθηκε αμέσως, πριν ο ίδιος προβεί στις συστάσεις του. Το Δικαστήριο είχε απορρίψει παρόμοιο ισχυρισμό που είχε προβληθεί, κάτω από συνθήκες παρόμοιες με αυτές της παρούσας υπόθεσης, στην υπόθεση, *Χαράλαμπος Βασιλείου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, το σκεπτικό της οποίας υιοθετώ.

20

25

30

(2) Ο ισχυρισμός των Αιτητών, για πλημμελή έρευνα από την ΕΔΥ, είναι ανυπόστατος και απορρίπτεται. Τα καθήκοντα που εκτελεί κάθε υπάλληλος φαίνονται στο μέρος "Α" των εμπιστευτικών εκθέσεων, που συμπληρώνονται από τον ίδιο τον αξιολογούμενο. Μπορεί, συνεπώς, να λεχθεί ότι, η οποιαδήποτε πείρα, αναφορικά με τα καθήκοντα αυτών, ήταν ενώπιον της ΕΔΥ κατά τον ουσιώδη χρόνο και, σύμφωνα με το τεκμήριο της κανονικότητας, η πείρα αυτή λήφθηκε υπόψη. Κανένα στοιχείο δεν έχει προσαχθεί από τους Αιτητές που να δημιουργεί αμφιβολία επί του προκειμένου ή να κλονίζει το τεκμήριο αυτό. Ο ισχυρισμός των Αιτητών είναι παντελώς ατεκμηρίωτος.

35

40

- (3) Δεν είναι ανάγκη η Επιτροπή να αναφέρεται ονομαστικά στον κάθε υποψήφιο. Η Επιτροπή, σε περιπτώσεις προαγωγής, έχει ενώπιόν της όλους τους φακέλους και κατάλογο των υποψηφίων, που έχουν τα προσόντα.
- 5 Σύμφωνα με το τεκμήριο της κανονικότητας, στην απουσία μαρτυρίας ή ένδειξης για το αντίθετο, γίνεται δεκτό ότι, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της και συγκρίνει όλους τους υποψήφιους.
- 10 Όπως φαίνεται στο πρακτικό της συνεδρίας, ημερομηνίας 4/5/1990, η ΕΔΥ κάμνει ρητή αναφορά στις εμπιστευτικές εκθέσεις όλων των υποψηφίων, για τα έτη 1985 μέχρι 1989 και στο ότι προέβη στην επιλογή εκείνων, που έκρινε ως τους καταλληλότερους υποψήφιους για προαγωγή, υπό το
- 15 φως όλων των ενώπιόν της ουσιαστών στοιχείων και με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα).
- 20 Ο ισχυρισμός των Αιτητών, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από έλλειψη δέουσας ή/και επαρκούς αιτιολογίας, απορρίπτεται ως ανυπόστατος.

Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.

25 *Αναφερόμενες Υποθέσεις:*

Βασιλείου και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2503·

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318·

30

Ioannides and Another v. Republic (1979) 3 C.L.R. 628·

Piperi and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1306·

35

Μορφής και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3801.

Προσφυγές.

- 40 Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.), ημερομηνίας 4/5/1990, με την οποία προήχθησαν τα ενδιαφερόμενα μέρη, αντί των αιτητών.

Ε. Ευσταθίου, για τους αιτητές.

Μιχ. Ευαγγέλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Α. Κωνσταντίνου, για τα ενδιαφερόμενα μέρη.

5

Cur. adv. vult.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Στις 6 Ιουλίου 1990 δημοσιεύτηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ), ημερομηνίας 4/5/1990, με την οποία προήχθηκαν στη μόνιμη θέση Ανώτερου Τεχνικού (Τακτικός Προϋπολογισμός) Τμήμα Δημοσίων Έργων, από τις 15/5/1990, τα Ενδιαφερόμενα Μέρη 1) Παρασκευάς Α. Χούτρη, 2) Παναγιώτης Π. Παυλόπουλος, 3) Ιωάννης Ν. Όθωνος, 4) Γεώργιος Μ. Φιλίππου, 5) Χρυσούλα Κ. Χαραλαμπίδη, 6) Άντρη Ν. Αναστασιάδου, 7) Ανδρέας Σ. Αντωνιάδης, και 8) Λουκία Ι. Ιωάννου. Μαζί τους προήχθηκαν δύο άλλα πρόσωπα, η Στέλλα Πετρίδου και η Μαρούλα Στεφάνου, των οποίων, όμως, η προαγωγή δεν έχει προσβληθεί.

10

15

20

Ο Πυγμαλίων Δημητριάδης, Αιτητής στην προσφυγή αρ. 636/90, και ο Φλώρος Αλεξάνδρου, Αιτητής στην προσφυγή αρ. 639/90, προσβάλλουν την ως άνω προαγωγή των Ενδιαφερομένων Μερών, επικαλούμενοι τους ακόλουθους κοινούς λόγους ακυρώσεως:

25

"1. Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση λήφθηκε καθ' υπέρβαση και/ή κατάχρηση εξουσίας.

30

2. Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση λήφθηκε χωρίς να πραγματοποιηθεί η δέουσα έρευνα.

3. Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση συνιστά πλάνη περί τον Νόμο και/ή πλάνη περί τα πράγματα και/ή λήφθηκε κάτω από συνθήκες που ισοδυναμούν με πραγματική και/ή νομική πλάνη.

35

4. Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση παραβιάζει την αρχή του Διοικητικού Δικαίου και την Νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου ότι, στην θέση πρέπει να προάγεται, υπό του αρμοδίου οργάνου, ο καλύτερος

40

των υποψηφίων.

5 5. Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση είναι άδικη και/ή αδικαιολόγητη και/ή αναιτιολόγητη και/ή πλημμελώς ητιολογημένη και/ή στερείται της δεούσης αιτιολογίας.

10 6. Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση εβασίσθη επί παρανόμου διαδικασίας και/ή επί παρανόμων και/ή ανυποστάτων προπαρασκευαστικών διοικητικών πράξεων.

15 7. Εάν οι καθ' ων η αίτηση ενήργουν ορθώς και δεόντως, θα εύρισκαν ότι ο αιτητής υπερερεί σε αξία και/ή προσόντα και/ή αρχαιότητα και/ή πείρα των Ενδιαφερομένων Μερών και/ή ενός εξ αυτών και θα έδει να προετιμάτο, υπό των καθ' ων η αίτηση, για την πλήρωση της υπό κρίση θέσης.

20 8. Γενικώς οι καθ' ων η αίτηση, στην προκειμένη περίπτωση, ενήργησαν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να θίγεται και να προσβάλλεται η αρχή της Χρηστής Διοίκησης και αξιοκρατίας."

25 Οι προσφυγές συνεκδικάστηκαν, εφόσον προσβάλλουν την ίδια διοικητική πράξη και βασίζονται στα ίδια νομικά σημεία.

30 Η θέση Ανώτερου Τεχνικού (Τακτικός Προϋπολογισμός), Τμήμα Δημοσίων Έργων, είναι θέση προαγωγής. Η διαδικασία για την πλήρωση 10 τέτοιων κενών θέσεων άρχισε στις 13/1/1990, όταν ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων ζήτησε, με επιστολή του προς την ΕΔΥ, την πλήρωσή τους. Ακολούθησε η σύσταση Τμηματικής Επιτροπής,
35 κατά τον συνήθη δέοντα τρόπο, της οποίας οι διαβουλεύσεις κατέληξαν σε Έκθεση προς την ΕΔΥ, με την οποία συστήθηκαν 40 υποψήφιοι περιλαμβανομένων των Αιτητών και των Ενδιαφερομένων Μερών. Η Έκθεση αυτή εξετάστηκε από την ΕΔΥ στη συνεδρία της,
40 ημερομηνίας 2/5/1990, κατά την οποία αποφασίστηκε, μεταξύ άλλων, να μην ληφθούν υπόψη, αναφορικά με ορισμένες εμπιστευτικές εκθέσεις μερικών υποψηφίων, οι τροποποιήσεις που έγιναν από τον Προσυπογράφοντα

Λειτουργό, για το λόγο ότι έγιναν παράτυπα, εφόσον δεν τηρήθηκαν οι πρόνοιες της παραγράφου 9 των σχετικών Κανονιστικών Διατάξεων. Ανάμεσα στους υποψήφιους αυτούς ήταν ο Αιτητής στην προσφυγή αρ. 636/90 και 6 από τα 8 Ενδιαφερόμενα Μέρη.

5

Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε στην επόμενη συνεδρία της ΕΔΥ, που έγινε στις 4/5/1990. Κατ' αρχήν, η ΕΔΥ άκουσε τις συστάσεις του Διευθυντή του Τμήματος Δημοσίων Έργων, ο οποίος είχε κληθεί να παραστεί για το σκοπό αυτό. Αφού ενημερώθηκε για την πιο πάνω απόφαση της ΕΔΥ, αναφορικά με ορισμένες εμπιστευτικές εκθέσεις ορισμένων υποψηφίων, ο Διευθυντής εξέφρασε τις απόψεις του με βάση, όπως αναφέρεται στο σχετικό πρακτικό, τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους. Συγκεκριμένα, σύστησε για προαγωγή 10 υποψήφιους, στους οποίους περιλαμβάνονται 7 Ενδιαφερόμενα Μέρη και 3 άλλα πρόσωπα. Οι δύο Αιτητές, καθώς και το Ενδιαφερόμενο Μέρος αρ. 5 Χρυσούλα Χαραλαμπίδη, δεν συστήθηκαν για προαγωγή. Ακολούθως, ο Διευθυντής απεχώρησε και η ΕΔΥ προχώρησε στην αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων με βάση όλα τα ενώπιόν της στοιχεία. Έκαμε, επί του προκειμένου, ρητή αναφορά στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για τα τελευταία 5 χρόνια, δηλαδή για το 1985 μέχρι και το 1989, δέχτηκε δε τη σύσταση του Διευθυντή αναφορικά με εννέα μόνο υποψήφιους και την απέρριψε αναφορικά με την υποψήφια Γιαννούλα Κωνσταντινίδου (δεν είναι σήμερα διάδικος) και αντί αυτής επέλεξε το Ενδιαφερόμενο Μέρος Χρυσούλα Χαραλαμπίδη, που είχε πιο ψηλές βαθμολογίες και υπερείχε επίσης σε αρχαιότητα. Η ΕΔΥ, τελικά, κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης.

10

15

20

25

30

Όλα τα Ενδιαφερόμενα Μέρη εμφανίστηκαν και έλαβαν ενεργό μέρος στη διαδικασία των δυο προσφυγών, αντιπροσωπευόμενα από τον ίδιο δικηγόρο. Υιοθέτησαν την Ένσταση της Δημοκρατίας και καταχώρησαν δική τους κοινή έγγραφη επιχειρηματολογία.

35

Στα πλαίσια των κοινών νομικών σημείων, πάνω στα οποία οι δύο Αιτητές βάσισαν τις αντίστοιχες προσφυγές τους, ο ευπαιδευτος δικηγόρος τους πρόβαλε τρεις βασικούς ισχυρισμούς, τους οποίους προτίθεμαι να

40

εξετάσω με τη σειρά που έχουν προβληθεί.

Το πρώτο επιχείρημα του κ. Ευσταθίου έχει ως
αφετηρία την απόφαση της ΕΔΥ, ημερομηνίας 2/5/1990,
5 να μη ληφθούν υπόψη οι παράτυπες τροποποιήσεις σε
ορισμένες εμπιστευτικές εκθέσεις μερικών υποψηφίων,
στην οποία έχω ήδη αναφερθεί. Παρόλο που ο κ.
Ευσταθίου δεν αμφισβητεί τη νομιμότητα της απόφασης
10 αυτής, επισημαίνει το γεγονός ότι, αυτή κοινοποιήθηκε
στο Διευθυντή την ημέρα που παρουσιάστηκε ενώπιον της
ΕΔΥ για να υποβάλει τις συστάσεις του. Λόγω του
ελάχιστου χρόνου που μεσολάβησε, από τη στιγμή που
ενημερώθηκε μέχρι τη στιγμή που προέβη στις συστάσεις
του, ο Διευθυντής, λέγει στην αγόρευση του ο κ.
15 Ευσταθίου, "δεν μπορούσε εκ των πραγμάτων να έχει
ολοκληρωμένη και σαφή αντίληψη περί των κριτηρίων
προαγωγής στο σύνολό τους και ειδικότερα περί της
αξίας των υποψηφίων. Παρόλα αυτά, συνέστησε προς
προαγωγή 10 υποψηφίους."

20

Η Δημοκρατία και τα Ενδιαφερόμενα Μέρη απαντούν
το πιο πάνω επιχείρημα, υποδεικνύοντας ότι η παράτυπη
τροποποίηση των εμπιστευτικών εκθέσεων, από τον
Προσυπογράφοντα Λειτουργό, αφορούσε μόνο 1-2 επί
25 μέρους θέματα και ότι και στις δύο περιπτώσεις, είτε
δηλαδή ληφθούν υπόψη είτε όχι, η γενική εικόνα, όλων
όσων επηρεάζονται, δεν μεταβάλλεται, εφόσον η γενική
βαθμολογία των επηρεαζομένων παραμένει "εξαιρετος"
και στις δύο περιπτώσεις. Ο Διευθυντής ήταν
30 προϊστάμενος όλων των υποψηφίων τα τελευταία χρόνια
και γνώριζε, ως εκ τούτου, πολύ καλά την αξία τους. Εξ
άλλου, οι παράτυπες τροποποιήσεις, που αποφασίστηκε
να αγνοηθούν, είχαν γίνει από τον ίδιο το Διευθυντή που
ενεργούσε ως Προσυπογράφων Λειτουργός για τα χρόνια
35 1984 μέχρι 1989.

Δε νομίζω ότι οι συστάσεις του Διευθυντή πάσχουν, ως
εκ του λόγου που έχει προβληθεί. Κάτω από τις
περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, δεν μπορεί να λεχθεί
40 ότι οι συστάσεις του έγιναν πρόχειρα, στιγμιαία και χωρίς
προηγούμενη μελέτη των στοιχείων που συνθέτουν την
αξία των υποψηφίων, όπως είχαν διαμορφωθεί με την εν
λόγω απόφαση της ΕΔΥ, που του κοινοποιήθηκε αμέσως

πριν ο ίδιος προβεί στις συστάσεις του. Το Δικαστήριο είχε απορρίψει παρόμοιο ισχυρισμό, που είχε προβληθεί, κάτω από συνθήκες παρόμοιες με αυτές της παρούσας υπόθεσης, στην προσφυγή αρ. 606/88 **Χαράλαμπος Βασιλείου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (η απόφαση 5 ημερομηνίας 30/10/1989), το σκεπτικό της οποίας υιοθετώ.

Το δεύτερο επιχείρημα, του ευπαιδευτου δικηγόρου των Αιτητών, αφορά την έρευνα που είχε διεξάγει η ΕΔΥ 10 για τους σκοπούς έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης. Το επιχείρημα αυτό έχει ως αφετηρία τον ισχυρισμό των Αιτητών ότι υπερτερούν έναντι των Ενδιαφερομένων Μερών στον παράγοντα "πείρα", την οποία οι ίδιοι έχουν αποκτήσει, εφόσον ασκούσαν τα 15 καθήκοντα της υπό πλήρωση θέσης. Ο παράγων πείρα, λέγει ο κ. Ευσταθίου, αποτελεί, μαζί με τις εμπιστευτικές εκθέσεις, στοιχείο της αξίας κάθε υποψηφίου. Η ΕΔΥ είχε, ως εκ τούτου, υποχρέωση να επεκτείνει την έρευνά της, αναφορικά με το κριτήριο της αξίας, πέραν των 20 εμπιστευτικών εκθέσεων, ώστε να περιλάβει και τον παράγοντα της πείρας, ιδιαίτερα εν όψει του γεγονότος ότι, με βάση τις εμπιστευτικές εκθέσεις, οι Αιτητές και τα Ενδιαφερόμενα Μέρη παρουσιάζονταν "εξαιρέτοι" στη γενική βαθμολογία. Σύμφωνα με τον κ. Ευσταθίου, η 25 έρευνα της ΕΔΥ ήταν ελλιπής εφόσον περιορίστηκε στην αξιολόγηση των υποψηφίων με βάση μόνο τις εμπιστευτικές τους εκθέσεις.

Ο ισχυρισμός των Αιτητών, για πλημμελή έρευνα από 30 την ΕΔΥ, είναι ανυπόστατος και απορρίπτεται. Τα καθήκοντα που εκτελεί κάθε υπάλληλος φαίνονται στο μέρος "Α" των εμπιστευτικών εκθέσεων, που συμπληρώνονται από τον ίδιο τον αξιολογούμενο. Μπορεί, συνεπώς, να λεχθεί ότι, η οποιαδήποτε πείρα 35 αναφορικά με τα καθήκοντα αυτών ήταν ενώπιον της ΕΔΥ, κατά τον ουσιώδη χρόνο, και, σύμφωνα με το τεκμήριο της κανονικότητας, η πείρα αυτή λήφθηκε υπόψη. Κανένα στοιχείο δεν έχει προσαχθεί από τους 40 Αιτητές, που να δημιουργεί αμφιβολία επί του προκειμένου ή να κλονίζει το τεκμήριο αυτό. Ο ισχυρισμός των Αιτητών είναι παντελώς ατεκμηριώτος.

- Το τρίτο επιχείρημα των Αιτητών αφορά την αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης, έχει δε ως αφετηρία το γεγονός ότι, στα πρακτικά της ΕΔΥ δε γίνεται οποιαδήποτε ρητή αναφορά σχετικά με την αξία
- 5 τους και τη σύγκρισή τους με άλλους υποψήφιους. Το γεγονός αυτό, λέγει ο κ. Ευσταθίου, καθιστά την προσβαλλόμενη απόφαση άκυρη για έλλειψη αιτιολογίας.
- 10 Στην απόφαση της ημερομηνίας 30/5/1989, στις Αναθεωρητικές Εφέσεις αρ. 789, 791 και 796 **Κλέαρχος Μιλτιάδους και άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**, η Ολομέλεια του Δικαστηρίου αναφέρει τα εξής:
- 15 "Πρέπει όμως να ειπωθεί, ότι δεν είναι ανάγκη η Επιτροπή να αναφέρεται ονομαστικά στον κάθε υποψήφιο. Η Επιτροπή σε περιπτώσεις προαγωγής έχει ενώπιόν της όλους τους φακέλους και κατάλογο των υποψηφίων που έχουν τα προσόντα. Σύμφωνα με
- 20 το τεκμήριο της κανονικότητας, στην απουσία μαρτυρίας ή ένδειξης για το αντίθετο, γίνεται δεκτό ότι η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της, και συγκρίνει, όλους τους υποψήφιους."
- 25 Όλα όσα αναφέρονται στο πιο πάνω απόσπασμα, εφαρμόζονται πλήρως στην παρούσα υπόθεση και παρέχουν την πρέπουσα απάντηση στην εισήγηση των Αιτητών. Πολύ σχετικές επί του προκειμένου είναι και οι υποθέσεις **Ioannides and Another v. Republic** (1979) 3
- 30 C.L.R. 628, **Piperi and Others v. Republic** (1984) 3 C.L.R. 1306 (Ολομέλειας), και **Μιχάλης Μορφής ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (απόφαση ημερομηνίας 15/11/1990 στις προσφυγές αρ. 761/88, 807/88 και 850/88).
- 35 Όπως φαίνεται στο πρακτικό της συνεδρίας, ημερομηνίας 4/5/1990, η ΕΔΥ κάμνει ρητή αναφορά στις εμπιστευτικές εκθέσεις όλων των υποψηφίων, για τα έτη 1985 μέχρι 1989, και στο ότι προέβη στην επιλογή εκείνων που έκρινε ως τους καταλληλότερους
- 40 υποψήφιους για προαγωγή, υπό το φως όλων των ενώπιόν της ουσιωδών στοιχείων και με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα).

Ο ισχυρισμός των Αιτητών, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από έλλειψη δέουσας ή/και επαρκούς αιτιολογίας, απορρίπτεται ως ανυπόστατος.

Οι ευπαίδευτοι δικηγόροι της Δημοκρατίας και των 5
Ενδιαφερομένων Μερών εισηγήθηκαν ότι, η
προσβαλλόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην
ΕΔΥ, εφόσον οι Αιτητές δεν απόδειξαν έκδηλη υπεροχή.
Ο ευπαίδευτος δικηγόρος των Αιτητών δεν ισχυρίστηκε 10
ποτέ ότι, οι Αιτητές ή οποιοσδήποτε από αυτούς έχει
έκδηλη υπεροχή έναντι όλων ή μερικών από τα
Ενδιαφερόμενα Μέρη. Πολύ ορθά έπραξε, εν όψει του
γεγονότος ότι τα στοιχεία των φακέλων δεν
αποκαλύπτουν έκδηλη υπεροχή οποιουδήποτε Αιτητή 15
έναντι οποιουδήποτε Ενδιαφερομένου Μέρους, με βάση
τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους, με την έννοια που η
νομολογία μας έχει δώσει στη φράση "έκδηλη υπεροχή"
και την οποία δεν παρίσταται ανάγκη να αναλύσω ή να
αναφέρω. Υπέρ της προσβαλλόμενης πράξης υπάρχει το 20
τεκμήριο της νομιμότητας και, εφόσον όλοι οι λόγοι που
έχουν προβάλει και αναπτύξει οι Αιτητές για την
ακύρωσή της κρίθηκαν ανυπόστατοι και απαράδεκτοι, το
Δικαστήριο οφείλει να επικυρώσει την προσβαλλόμενη
απόφαση στο σύνολό της, χωρίς να επιβάλλεται ή να
ενδείκνυται να προβεί σε οποιαδήποτε άλλη δήλωση. 25

Οι συνεκδικαζόμενες προσφυγές απορρίπτονται, η δε
προσβαλλόμενη προαγωγή των Ενδιαφερομένων Μερών
επικυρώνεται. Καθένας από τους Αιτητές καταδικάζεται 30
στην πληρωμή £60 έναντι των εξόδων της Δημοκρατίας
και £60 έναντι των εξόδων των Ενδιαφερομένων Μερών.

Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.